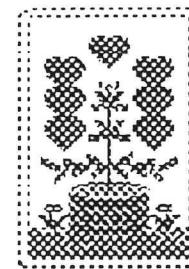

Šel tam

HONEM

a pak si zoufal nad talonem

První nezávislý mariášový časopis

číslo 7

listopad 1996

ročník 1

7

Úvodník

K TEORETICKÝM OTÁZKÁM SVAZU I MARIÁŠE

Vážení čtenáři, jak se již stává zvykem jistý úvodník časopisu HONEM je teoreticky zaměřen do některé z oblastí, které s mariášem souvisí. I když se některým z čtenářů tohoto časopisu budou zdát následující teoretické závěry náročnými na jejich pochopení, apeloval bych na ně, protože jejich akceptaci mohou objasnit nejen "mariášové souvislosti", ale i některé ze základních společenských i osobních otázek.

Když na počátku 40. let dva vědci, Dr. Norbert Wiener a Dr. Arturo Rosenblueth doslova "OTOČILI KOLEM DĚJIN" a formovali nový vědní obor včetně jeho matematické i společenské kodifikace a nazvali ho KYBERNETIKA, byla jejich EPOCHÁLNÍ TEORIE ihned použita k sestřelení prvních elektronkových počítačů - ENIAC a UNIVAC i pro další mj. tehdy i válečné účely pro USA. Následoval další vývoj této nové vědy, který nastartoval "GEOMETRICKOU AKCELERACI" vědecko - technického a společensko - vědního rozvoje lidstva aplikačních vědních oborů jako např. TEORIE INFORMACE, SYSTÉMOVÁ TEORIE, TEORIE HER a pod.

Co je to vlastně ta KYBERNETIKA? Kybernetika je věda o řízení (sdělování informací) v živých organismech a strojích. To je věda, jejíž exaktní postupy v technických zaměřených vedly k vývoji minimálně pěti generací počítačů, a jejich technické aplikaci, zvláště ve výše uvedených teoriích takřka do všech oblastí lidské činnosti. Kybernetika je tedy vědou, která aplikuje biometrální i biofyzické pochody v živých organismech do společensko - technických oblastí. Základními veličinami kybernetiky je mj. systémová logika, entropie, struktura a dynamika, dále pak vnitřní regulace, závislá na tzv. "zpětné vazbě". Prakticky analogická je SYSTÉMOVÁ TEORIE. Tato teorie v návaznosti na kybernetiku definuje SYSTÉM! ?

Ptáme se tedy: co je SYSTÉM? - SYSTÉM JE LOGICKÝ USPOŘÁDANÝ CELEK, SCHOPNÝ VNITŘNÍ REGULACE A AKCEPTUJÍCÍ I LOGICKOU REGULACI VNĚJŠÍ. KAŽDÝ SYSTÉM MÁ VNITŘNÍ DYNAMIKU, ZÁVISLOU NA NAPĚTI MEZI ENTROPIKOU A LOGICKOU STRUKTUROU V SYSTÉMU A NEPŘÍMO ZÁVISLOU NA JEHO ZPĚTNÉ VAZBĚ. To znamená, pokud některý ze stávajících systémů nesplňuje výše uvedenou definici, je bud' nefunkční, nebo nedotvořený, nebo stochastický - neboli pravděpodobnostní a pak může být přístup k jeho uplatňování v praxi nazván NESYSTÉMOVÝM, laicky řečeno úmyslně, nebo neúmyslně mylným.

KAŽDÝ SYSTÉM SPOČÍVÁ NA LOGICE a ta vychází z FAKT a ne z pouhých IDEJ - PŘÁNÍ. Tedy, pokud chceme koncipovat, nebo korigovat SYSTÉM, nemůžeme vycházet pouze z toho co si přejeme, nebo co se nám líbí a pod., ale z reálné ANALÝZY FAKTU a pak stanovení objektivní SYNTÉZY, neboli výsledku objektivního rozboru.

KONCEPCE specifikuje SYSTÉM, tj. že lze SYSTÉM koncipovat. V tom případě musíme respektovat výše uvedená fakta k stanovení definice: KONCEPCE VYMEZUJE DLOUHODOBÉ STRATEGICKÉ A TAKTICKÉ CÍLE PRO OBOR ORGANIZOVANÉ ČINNOSTI MYŠLENÍ, NEBO I HMOTY.

Ještě je pro nás důležité, abychom si ozrejmili funkci METODIKY, neboť s naší tematikou úzce souvisí.

METODIKA je teoretická disciplína, zabývající se formováním logických postupů, neboli METODICKÝCH postupů k vymezení operativních směrů příslušného systému.

PTÁTE SE PROČ TATO VYSOKÁ TEORIE? ANO PROTO, ŽE SPOLEČNOST, ČLOVĚK I ORGANIZACE, ČASOPIS I MARIÁŠ JSOU SYSTÉMEM, NEBO SE SNAZÍ BÝT SYSTÉMEM a my bychom měli ZNÁT, výše uvedené teoretické zásady, abychom je mohli uplatňovat ve svých životních přístupech třeba i k mariášové tematice.

TEDY ANO, KAŽDÝ MARIÁŠ JE SYSTÉMEM, kde to výše uvedené dynamické napětí je atmosférou hry a funkci tzv zpětné vazby, neboli regulace, omezující entropii, neboli herní chaos (třeba při stanovení druhu hry, neúměrného flekování a pod) plní PENÍZE.

ZCELA JINÁ SITUACE nastává u SOUTĚŽNÍHO, a námi již deset let uplatňovaného SPORTOVNĚ - SOUTĚŽNÍHO LICITOVALÉHO MARIÁŠE (i voleného, křížového - viz TROJBOJ). Zde mimo funkce peněz, nastupují nové faktory - bodový, prémiový "doping" a především motivace po co nejvyšším umístění v jednotlivcích i pro team, na turnaji i v ligovém přeboru, získání diplomu, medaile, poháru i hodnotných věcných cen.

PODCENĚNÍ tohoto nového faktoru v koncepování systémově odpovídající zpětné vazby je nejen NESYSTÉMOVÉ, a vede k dalším DEFORMACÍM, které prakticky mohou naše sportovně - soutěžní druhy mariáše ISOLOVAT od RACIONÁLNÍCH - KLASICKÝCH druhů mariáše!

Výše uvedená fakta - skutečnosti nasvědčují, že budeme muset i nás stávající a vyvíjející se systém adaptovat i když se to některým hráčům nebude líbit, protože "zvyk je zelezná košile" a proč by si ho oni měli nějakým způsobem narušit? TO JE JEDEN Z KONCEPČNÍCH úkolů ČESKÉHO SVAZU MARIÁŠE.

Prvotní snahou Volného sdružení licitovalého mariáše, našeho přímého předchůdce, bylo koncipovat takový EXAKTNÍ SOUTĚŽNÍ MARIÁŠOVÝ SYSTEM, který by obstarl v konkurenčním sportu jako jejich nové odvětví. Můžeme říci, že k EXAKTNOSTI přispěl postupný vývoj pravidel, hernich i soutěžních a jiných řádů, stanov i dalších norm vydaných naším svazem. EXAKTNÍMU to je SYSTÉMOVÉMU pojednání našeho sportovně - soutěžního mariáše dala hlas většina jeho reálně uvažujících členů, která zabránila ENTROPII HRY - míchání karet , nebo jejich "samosnímání", když podpořila stávající pravidla.

DRUHÝM z koncepčních úkolů našeho svazu bude ve STANOVENÍ TAKOVÉ STRUKTURY SVAZU, I JEHO PŘEDSEDNICTVA, které bude odpovídat REÁLNÝM SPOLEČENSKO - KOMERČNÍM PODMÍNKÁM. I zde bude nutno volit SYSTÉMOVÉ přístupy a vycházet z faktů, které by pomohly koncipovat činnost svazu s výhledem do nastávajících let. V tomto ohledu byly již učiněny pouze dilčí kroky zřízením INTEGRAČNÍ KOMISE, vznikem časopisu HONEM a zároveň vydání MARIÁŠOVÉ ROČENKY.

Součástí tohoto zámlvu bude především zvýšení KOMERČNÍCH aktiv svazu, jeho AKCESCHOPNOSTI, jeho PRESENTACE na veřejnosti a ziskání tak potřebného RENOMÉ pro marketingové, masmediální i veřejnoprávní účely.

Na závěr mi dovolte, abych se zmínil o současné informační situaci ve SVAZU. Je pravdou, že z iniciativy pana Ing. HOLANA, člena integrační komise, vznikl časopis HONEM. Je to chvályhodná iniciativa, která s sebou nese spoustu práce. Bohužel, nelze HONEM považovat za oficiální časopis našeho svazu z hlediska věrohodnosti v něm poskytovaných informací. Je to dán proto, že mezi jednotlivými turnaji je velmi krátká pauza na systémový redakční postup t.j. sběr příspěvků, jejich faktické ověřování, redakční radu, redakční schválení orgánem svazu a t.d. Prozatím můžeme přirovat časopis HONEM k našemu licitovalému mariáši, kdy v jeho herních ustanoveních stojí, "ohlášený závazek nemusí být pravdivý, každý hráč může flekovat a točit se na jakoukoliv kartu dle svého nejlepšího uvážení". Tak i do HONEM každý může napsat svůj příspěvek dle svého nejlepšího uvážení. Prozatím ne- existuje jakákoli "ZPĚTNÁ VAZBA" t.j. objektivní kontrola svazu, aby posoudila hodnotnost tohoto, či jiného příspěvku. Je nutno vzít v úvahu, že ke každému příspěvku přistupuje jeho autor se SUBJEKTIVNÍM přístupem, či hodnocením situace a příspěvek tím mnohdy ztrácí na objektivitě. Proto i zde bude nasnadě systémové řešení. Tedy i můj příspěvek můžete "brát s rezervou" i když jako předseda integrační komise a tiskový mluvčí svazu bych měl mít pro svůj teoretický úvodník jistý povor a vycházím z vědecky ověřených faktů.

mistr Jiří Čapla

Z turnajů

05.10.1996 Žďár u Mnichova Hradiště, 8. kolo ligy a turnaj jednotlivců, SČM

Tady doplňuji výsledky, které jsem v minulém čísle slíbil.

Pořadí jednotlivců: 1. Veselý (Vratislavice), 2. Šimerda (Doubrava), 3. Bříza (Pardubice), zástupci ČSM 7. Holan, 14. Holeček (oba Ekolev), 16. Hlizová, 17. Duchek (oba Kladno), 23. Houžvička (Mělník), 25. Jančík (Ekolev), 31. Pomíje, 44. Herink (oba Mělník), 45. Sulkiewicz (Kladno), 49. Přibyl (Ekolev).

Družstva: 1. Havířov, 2. Jičín, 3. Ekolev, 9. Kladno, 13. Mělník.

Jednotlivci po 8 kolech : 1. Veselý, 2. Fajfr (oba Vratislavice), 3. Metz (Havířov), 15. Holan (Ekolev), 22. Hlizová (Kladno), 25. Holeček (Ekolev), 27. Duchek (Kladno), 37. Jančík (Ekolev), 45. Sulkiewicz (Kladno), 49. Houžvička, 50. Herink, 53. Pomíje (vš. Mělník), 56. Čapla (Praha), 65. Přibyl (Ekolev), 66. Strobachová (Kladno), 69. Kříž (Mělník).

Družstva po 8 kolech: 1. Vratislavice, 2. Havířov, 3. Holice, ... 9. Ekolev, 10. Kladno, 15. Mělník.

19.10.1996 Jindřichův Hradec, volený mariáš

Za účasti 72 hráčů zvítězil domácí JUDr. Pavel David, před Miroslavem Kudělkou z Plané nad Lužnicí a opět domácím Vladimírem Prokešem.

Spanilá jízda Lojzy Václavíka na severní Moravě

19.10. 1996 Havířov, 9. kolo ligy východočeské oblasti

Na historicky první turnaj v licitovaném mariáši na severní Moravě pod hlavičkou SČM se přes celé Čechy rozjelo i 13 našich zástupců. Ti si v konkurenci 49 účastníků vedli nad očekávání dobře. Mezi jednotlivci zazářil Lojza Václavík a v družstvech dominoval kombinovaný tým Agaricu Kaznějov (pp. Nocar R., Viták, Plzák L. a Berka).

Pořadí jednotlivců: 1. Václavík (Mar. Lázně), 2. Vašák (Vratislavice), 3. Nocar R. (Kaznějov), 4. Viták (Kozolupy), další zástupci ČSM 7. Molek (Echo-inzert), 12. Plzák L. (Oktan), 18. Fruhauf (Mladý Smolivec), 20. Šobr (Stod), 21. Berka (Echo-inzert), 22. Čapla (Pražský výběr), 32. Křížová (Mladý Smolivec), 33. Holeček (oba Ekolev), 38. Skuhrový, 45. Kříž (oba Mladý Smolivec).

Družstva: 1. Agaricus Kaznějov, 2. Vratislavice, 3. Havířov, 4. Praha, 9. Mladý Smolivec, 17. Ekolev.

Jednotlivci po 9 kolech : 1. Veselý, 2. Fajfr (oba Vratislavice), 3. Witala Michal (Havířov), 18. Holan (Ekolev), 23. Hlizová (Kladno), 26. Holeček (Ekolev), 29. Duchek (Kladno), 38. Jančík (Ekolev), 45. Václavík (Mar. Lázně), 47. Sulkiewicz (Kladno), 50. Houžvička (Mělník), 51. Nocar R. (Kaznějov), 52. Herink (Mělník), 55. Čapla (Pražský výběr), 56. Pomíje (Mělník), 58. Viták (Kozolupy), 60. Molek (Echo-inzert), 64. Plzák L. (Oktan), 65. Fruhauf (Mladý Smolivec), 66. Šobr (Stod), 68. Berka (Echo-inzert), 78. Křížová (Mladý Smolivec), 77. Přibyl (Ekolev), 78. Strobachová (Kladno), 81. Kříž (Mělník), 83. Skuhrový (Mladý Smolivec), 86. Kříž L. (Mladý Smolivec).

Družstva po 8 kolech: 1. Vratislavice, 2. Havířov, 3. Holice, ... 9. Ekolev, 10. Kladno, 17. Mělník.

- ančí -

NECHTĚNÉ VÍTĚZSTVÍ, (ZÁPADO) - ČEŠI VÍTĚZÍ NA MORAVĚ ! aneb neznámý český letopis pamětníka slavného tažení Čechů na Moravu.

Takřka po necelých tisíci letech, když voje knížete Českého státu Oldřicha dobily od Polska roku 1019 Moravy, podařilo se "bojovníkům" ČESKÉHO SVAZU MARIAŠE dosáhnout znovu HISTORICKÉHO vítězství ne na bitevním, ale mariášovém poli Moravy.

Není již dějinně doloženo, kteří bojovníci knížete Oldřicha Přemyslovice se dobytí Moravy účastnili, je však známo, že jeho tažení trvalo pět týdnů a nazpět do Čech pouze týden tří. I zde došlo k "jisté shodě", protože bojovníci knížete Aloise Václavíkovce táhli na Moravu pět hodin, přičemž je hodnověrně doloženo, že nejdříve okupovali na Moravě hostinec "U Karla", neboli "U Rausů" ve Velké Bítěši, aby se na tažení náležitě posilnili. Když dorazily voje již zmíněného knížete až na bitevní pole a uložírovali se v "zájezdním hostinci Travný", v osadě Pražmo, dorazily jim ještě večer na pomoc další voje z Plzeňska a ráno v den bitvy i ze Smolivecka.

Jestliže voje knížete Oldřicha tvořili převážně bojovníci jeho družiny, pak je nutno dodat, že voje knížete Aloise byli "každý pes, jiná ves" - tvořili je župan Karel "ZE STODA" vladyka Jiří "z Prahy" a kmet Jaroslav "z Kralup". Ještě večer do pozdní noci tito stateční bořci "křížili meče i kopí", aby se zocelili k nastávajícímu boji. Po vydatném posilnění chmelovinou moravského boha Radegasta, končili nesčetněkrát klání s rčením, červené eso dá poslední kolo, avšak těch posledních kol bylo více než dosti. Neporažen a hrd i s velkým obnosem denáru - výkupným bojovníků své družiny odešel vítězně "kníže" Alois, kterému "vyšlo, na co sáhl".

Když nastal ranní, mlhavý úsvit, sešikovaly se voje Moravanů a Čechů k litému boji. Ve dvou "krvavých" bitvách, přerušených oddechem i hodováním, se dlouho do večera rozhodovalo o vítězích tohoto tažení a držení titulu údělného kníže Moravy. Po úplném potíření moravských bojovníků, kdy např. bojovníci Čechů dopoledne udělili krutou porážku zdatnému bojovníku Moravanů Janovi z Metzů (vítězí "ČESKÉHO POHÁRU") = - 68 bodů !, v odpolední bitvě pak kníže Alois na hlavu porazil moravské markrabě Milana "z Havířova" (onen zoufaje, učiniv 8 renonců). Proto, že v dopoledním i odpoledním boji bodoval nejzdatnější, a stejně tak jako večer "měl svůj velký den" bylo nakonec české kníže vyhlášeno vítězem. Aby konečný triumf (západo)Čechů byl dokonán, i přesto, že voje nepřátele měly trojnásobnou přesihu, zasloužila se o bitevní vítězství vrcholnou měrou i značně rozmanitá družina vladyky Nocara "z Kaznějova", kde bojovali rytíř Plzák "z Plzně", zeman Viták "z Kozolup" a panoš Berka "z Plzně", kteří uchvátili vítěznou trofej družin.

Pokud letopisec zachytí, dokazovaly voje knížete Aloise svoje bojové odhadláni již na cestě (letopisec jejich následování čtenářům nedoporučuje), kdy kníže Alois s vladykou Karlem, který m.j. řídil povoz a kouřil hráli při 140 - 150 km. rychlosti mariášovou bulku! Na druhé straně rytíř Plzák z Plzně bojoval ještě v noci do rána s moravany v tarakovém klání, přesto druhý den svedl zdatné boje a valnou měrou přispěl k vítězství své družiny.

Aby totto vítězné zakončení bylo hodno svého názvu, prohlásil při tažení kníže Alois, že kdyby věděl, že jde o obyčejný ligový turnaj SČM, tak by tam vůbec nejel. Po vítězné bitvě si však pochvaloval a nakonec prohlásil, že vlastně původně vyhrát nechtěl, ale nedalo mu, aby neukázal zdatnost a bojové umění našich vojsk. Aby bylo historické shodě bylo učiněno zadost, dorazili jsme do sídelního hradu Prahy za pouhé tři hodiny, když vladyka Karel ze Stodu", který bystře hnul bičem tažné stádo komoňů, neprchal před nepřitelem, ale ruče spěl za veselici ve svém rodišti.

Zaznamenal Jiří z Prahy, bývalý bojovník, nyní letopisec

Byla zase bodová smršť hráčů LOKO Mariánské Lázně?

Copak to postihlo za průseživých družstvo Mariánských Lázní, že jsem nedostal žádné zprávy z regionální ligy?

26. října 1996, Obora u Kaznějova, 9. turnaj jednotlivců a 17. a 18. kolo lig ČSM

Devátý turnaj a 17. a 18. kolo mariášových lig byl odehrán v tělocvičnách Kulturního domu v Oboře u Kaznějova. Vítězem se stal Rudolf Stibůrek s úctyhodnými 740 body, před domácím Jiřím Hrdličkou a Josefem Švehlou z Číčova. V soutěži produktivity zvítězil Rudolf Stibůrek a v aktivitě Jaroslav Hobl.

V soutěži družstev zvítězilo družstvo Mládí Praha A, před Pražským výběrem a Mariánskými Lázněmi A.

V prvoligové soutěži po 18 kolech vede a prvenství již nemůže ztratit Oktan Plzeň A, před Mariánskými Lázněmi A a Kaznějovem.

Ve druhé lize vedou Razítka Sokolov A před Bratronicemi a Percomem Plzeň.

V soutěži jednotlivců vede Miroslav Bousé, pouze lepším ziskem soutěžních bodů před Jiřím Hrdličkou. Se ztrátou devíti bodů je v závěsu za nimi Jiří Svoboda.

Poněkud neobvyklý byl na tomto turnaji oběd. Že by trend racionální a vegetariánské stravy pronikl i do mariášového hnutí?

Termínová listina 1996-1997

Bude průběžně doplňována o další turnaje, o kterých se dozvím

Datum	Město	Místo	Pořadatel	druh
16.11.1996	Praha 4	restaurace Zálesí	ČSM	licitovaný
16.11.1996	Pardubice	rest. Na zastávce	MU	křížový
23.11.1996	Jičín(místo Březovic)	?????	ČSM	licitovaný
23.11.1996	Jindřiš u J.Hradce	?????	JČR	volený
23.11.1996	Zruč n. Sázavou	Spol. dům	???	křížový
30.11.1996	Podhořany	Dolní hospoda	MU	křížový
30.11.1996	Včelníčka u Kam./Lip	?????	JČR	licitovaný
07.12.1996	Sokolov	?????	ČSM, SČM licitov., pouze pro zvané	
07.12.1996	Chmeliště	restaurace	MU	křížový
07.12.1996	Dolní Krupá (MB)	???????	???	volený 0,2
07.12.1996	Dešttná u J.Hradce	?????	JČR	křížový
14.12.1996	Semtěš	rest.Pod baštou	MU	křížový
14.12.1996	Nový Bor	???????	???	volený 0,2
14.12.1996	Bechyně	?????	JČR	křížový
21.12.1996	Doubrava	Vánoční turnaj	ČSM	licitovaný
21.12.1996	Zbraslavice	Nad náměstím	MU	neligový
21.12.1996	Počátky u Kam./Lipou	?????	JČR	volený
28.12.1996	Pardubice	Silvest. superpohár	ČSM	licitovaný
11.01.1997	Soběšín	rest. U Pudilů	MU	křížový
11.01.1997	Planá n. Lužnicí	?????	JČR	křížový
18.01.1997	Kralice	rest. U Michalů	MU	křížový
18.01.1997	Kardašova Řečice	?????	JČR	volený
01.02.1997	Kutná Hora	rest. V lorci	MU	křížový

01.02.1997	Nová Včelnice	?????	JČR	volený
08.02.1997	Říčany-Světicerest.	U Susů	MU	křížový
08.02.1997	Sudoměřice u Bech.	?????	JČR	křížový
22.02.1997	Litošice	rest. Na rozcestí	MU	křížový
22.02.1997	Králošice u Pl./Luž.	?????	JČR	volený
01.03.1997	Loket u Dol.Kralovic	motel U dálnice	MU	křížový
08.03.1997	Chlum u Třeboně	?????	JČR	volený
15.03.1997	Přibyslavice	?????	MU	křížový
22.03.1997	Čepí	?????	MU	křížový
22.03.1997	Tábor	?????	JČR	křížový
29.03.1997	Bechyně	?????	JČR	křížový
05.04.1997	Uhlišské Janovice	ARCO	MU	křížový
12.04.1997	Přelouč	slavn.zakončení	MU	křížový
26.04.1997	Řadov u Stráže/Než.	?????	JČR	křížový
03.05.1997	Častrov u Kam./Lip.	?????	JČR	volený
10.05.1997	Jindřiš u Jin.Hradce	?????	JČR	volený+křížový dvojboj
10.05.1997	Velké Popovice	pivovar	ČSM	korunový

Vysvětlivky:
ČSM - Český svaz mariáše
MU - Mariášová unie

SČM - Svaz českých mariášníků
JČR - Jihočeský region

Poznámky k termínové listině

To je nadělení, čtyřicet turnajů v průběhu půl roku, a to tam ještě chybí našich zhruba pět turnajů, pět turnajů SČM a celý jeden region s asi dvanácti turnaji křížového. Z tohoto regionu mě kontaktoval pan Mgr. Plaček, podle čísla telefonu někde z okolí Kolína, jehož telefonní číslo jsem díky své přirozené pořádkumilovnosti ztratil. Kdybyste tedy někdo na tohoto pána měl kontakt, tak mi dejte vědět.

To se to bude vybírat, když ve většině terminů jsou dva, někdy tři a v jednom případě dokonce čtyři turnaje.

Tam nepojedu, tam je jako první cena jenom Mazda Xedos, to radši pojedu támhle, tam je k vyhrání dům s bazénem. Ale tam bude asi narváno, tak pojedu radši támhle, tam jsou jako první cena jenom buřty s cibulí, ale zato tam nikdo nebude, tak je tutově vyhraj.

Ted' si ještě představte chudáka integračního komisaře Mistra Čaplu. Než to všechno objede, zkoordinuje, sjednotí a vytvoří jednotnou termínovou listinu (výhledově) a jednotnou ligu například v křížovém mariáši, to bude práce.

Čest jejich památcе

Otevřu-li kroniku mariášového hnutí, pozastavím se na jmény, které již těm mladším členům nic neříkají, i když to byli velcí hráči.

Naše členská základna čítá k dnešnímu dni 521 člena Českého svazu mariáše. Ve skutečnosti je tento počet o něco nižší, protože ne všichni se dozili roku 1996. Chtěl bych se vzpomínkou k některým vrátit.

Pod registračním číslem 7 je u jména Zdeněk Rudolf starší křížek. Bohužel tento pražský hráč již mezi námi není, ale jeho myšlenky se v mariáši promítají pořád. Byl to on, který jako jeden z prvních pomáhal sestavovat bodovací systém a tabulky. Byl jedním z těch,

který propočítal dvě sedmy na tři trumfy, jedním z těch, který dal mariáši punc nynějšího soutěžního bodovacího mariáše. Byl velmi silnou osobností, výborným organizátorem, byl hlavním kandidátem na post předsedy mariášového hnutí, kdyby mu v tom smrt v jeho mladém věku nezabránila.

Pod číslem 21 je křížek u jména Karel Šobr starší. Tento hráč ze Stodu dokazoval všem, že dobrý mariáš se dá hrát i v požehnaném věku.

S čísly 137 a 138 hrdě nastupovali za Stráž u Tachova Vilém Filip a Vojtěch Košl, kteří byli mezi prvními, kteří na tachovsku začali hrát mariáš nejen pro peníze, ale i pro zábavu a o body.

Pod číslem 284 je křížek u jména Josefa Žďárského z Mládí Praha. Ještě dnes mám před očima jeho obrávkou radost z vítězství v turnaji v Rožmitále, kterou mu bohužel smrt dovolila vychutnat pouze několik dní.

U čísla 323 a jména Jaroslav Sviták z Mládí Praha vidíme také křížek. Mariáš byl pro něj velikou radostí a v posledních týdnech jeho života snad i jedinou.

S číslem 360 nastupoval za Mělník Antonín Zelinger. Sledovat jeho sehrávky obtížných her byl zážitek pro všechny mariášníky.

Zmínil jsem se pouze o těch, které jsem osobně znal a které jsem obdivoval.

Čest jejich památky

Jaroslav Hobl

Poznámka: Dovolil jsem si se svolením autora rozšířit o několik jmen, na která jsem vzpomněl.

Z odkazu Karla Poláčka

Sedláčku Dolinovi nahlížet do talónu dovoleno.

Na svých cestách světem projížděli jsme věskou, která se nazývala Svatý Mikuláš. I dověděli jsme se, že v této dědině žije a působi bohatý sedláček, jménem Dolina. Tento muž vládl neomezeně celou obcí. Všecko bylo poddáno jeho vůli. Jeho panství zabíralo většinu pozemků, které patřily k dědině; a toto vlastnictví tlačilo domkáře a podruhy k zemi.

Bыло nám řečeno, že pan Dolina dovele ve městě, kam dojížděl na trh, prohrávati v hazardních hrách tisíce, aniž by mrkl okem. Naopak, zdálo se, že jej těší uvádět v úžas městské lidi svou odvážnou hrou. Toužil po tom, aby jeho nabité prkenice byla proslulá. To byla jedna líc, kterou se honosil před měšťáky.

Ale doma, na dědině, ukazoval druhou tvář. Zde hrával dardu a mariáš o krejcare a těcce nesl, když prohrával. Ztracená koruna uváděla jej v zuřivost. A ubozí domkář a podruži podstupovali s ním zápas, hrud' majice naplněnou strachem, jako by vstupovali do klece litého dravce. Zvítězit nad panem Dolinou, to bylo porušení subordinace. Neboť tento rolník byl zároveň představeným obce. A tu obyvatelé raději prohráli, než by uvalili na sebe jeho hněv. Byl to jakýsi druh poplatnosti. Vzhledem k panu Dolinovi vzniklo ve vši místní obyčejové právo, které dovolovalo bohatému sedláčkovi dívat se do talónu a odkládat desítky. Venku ševelila teplá letní noc, jež je kuplířkou milujících. Eduard, syn pana Uliána, seděl pod vozem se svou zamilovanou harmonikou a roztočeně zpíval píseň:

-- Když jsem šel od vás, byl překrásný čas...

Alois odešel s Blaženkou někam do vsi. A já s paní Valérií osaměl ve voze. Hřich připlížil se mezi nás. Hlas svědomí byl zardouzen na bujných řadrech paní Valerie. Vstoupil jsem do cizí zahrady a bezbožnou rukou utrhl jsem květ svého bližního...

Vtom zabušil kdosi prudce na okno. Kvapně jsem se vyvinul z cizoložného objetí.

-- Vzhůru, mladíku! -- zvolal kdosi bujaře, -- půjdem zničit pana Dolinu!

Poznal jsem hlas pana Uliána. Ručec jsem se ustrojil a spěchal ven. Principál čekal, rozjařen a bojechtivý.

-- Za mnou! -- velel, dnes ukážeme panu Dolinovi, zač je v Pardubicích perník! Kráčeli jsme kouzelnou nocí do hospody. Měsíc kreslil větvemi stromů stříbrné krajky. Pištíci netopýři mávali neslyšně křídly a sháněli lačně potravu.

A na kopecku stála hospoda a jasnými obdélníky svých oken kynula nám na pozdrav. Sedlák Dolina, brunátný, s trudovitým nosem, seděl u stolu, a netrpělivě míchal ušpiněné karty. Spatřív nás, zahlaholil chrapativě:

-- Tak jen dál, pánové, mrzi-li vás penize!

Usmáli jsme se této zpupné řeči a klidně jsme zasedli ke stolu. Obkloupili nás ujařmení chalupníci a podruži, dychtiví na to, jak naložíme s jejich přirozeným nepřitelem.

Ne, nebyla to žádná zábava, hráti s panem Dolinou. Obdržev kart, sipal jako zanešená dýmka, dlouho si rovnal listy a nespokojeně vrčel. Každé vynesení značilo mu velkou duševní námahu; a často činil pokusy vzít si kartu nazpět. My mu v tom vždycky zabránili, odvolávajíce se na přísné karbanické řehole. Rovněž tak udusili jsme v zárodku jeho zvyk, dívat se do talonu.

-- Bud' hrajem, nebo nehrajem! -- pravil pan Ulián, bráně talón před jeho chlupatýma rukama.

-- My se tu vždycky díváme do talonu, -- namítl pan Dolina, -- tak se hraje odjakživa ve Svatém Mikuláši!

-- Musíme se riditi platnými zákony, -- odvětil můj principál. -- Je mi sice známo, že máte nějaká výsadní práva v této obci. Nicméně nezapomínejte, že my jsme cizinci. Se svými poddanými hrejte, jak vám libo. My však trváme na strohém dodržování pravidel.

Pana Dolinu jsme vyvrátili z kořene. Obklopen cizími lidmi, ztrácel sebevědomí. Naříkavě loučil se se svými penězi, jako matka s milovaným dítětem. Rozveseleným chalupníkům a podruhům lahodil pohled na deptaného pana Dolinu. Nicméně nepoddával se, doufaje, že po půlnoci se karta obrátí. A přinutil šenkýře, aby stál při něm a prskal mu pro štěsti na talón. Ani to mu valně nepomáhalo.

A když se bližila půlnoc, tu zjevila se na prahu vysoká, tenká ženština. Založila ruce v bok a zasípela :

-- Vojtěše, domů!

Pan Dolina sklapl do sebe jako zavírák. Pokusil se o úsměv.

-- Hled', Ancžko, -- zaharašil, -- já tadyhle... s pány z města jsem si trošku hodil... jen tak o čest, abych nekazil společnost...

-- Pakuj se domů! -- velela tenká ženština neústupně, -- já ti, mně se zdá... Nedovolím ponocovat. Už jsem ti jednou zakázala hrát, a ty nedbáš. No, počkej ...

Hrozivě postoupila doprostřed šenkowny.

Pan Dolina pokorně povstal.

-- Pánové, -- pravil, -- hodina opravdu pokročila. Manželka je netrpělivá...

A shrben hledal klobouk a hůl a měl se k odchodu.

Pan Ulián jej zadřel.

-- Pane Dolino, -- pravil, -- ještě bych vám chtěl říci několik slov!

Pan Dolina se zastavil.

-- Hrát v karty, -- pravil můj principál, -- značí vcházet s lidmi v družné společenství. Lidé, kteří hrají karty, odkládají všechny předsudky třídní, stavovské a náboženské. Ale vy ani při kartách nedovedete vzdáti se své zpupnosti. Hráč má být spokojen s každou kartou, kterou mu udělí osud. Vy však nedovedete snášeti špatného listu. Nejste hráč...

-- Kázání... -- zamručel pan Dolina, kázání mám dost doma...

-- Ano, -- pravil pan Ulián, -- to jsem chtěl ještě dodati. Karbaník nemá být nikomu poddán. Nemáš-li doma práva sebeurčení, pak neřej. Nejprve musíš pacifikovat manželku a pak můžeš podstoupit zápas. Tak je to, pane Dolino!

Obrátil se k tenké ženštině:

-- A vám, paní Dolinová, musím oznámiti, že vaš manžel prohrál patnáct zlatých šedesát krejcarů!

-- Ježíš! -- zaúpěl pan Dolina, -- to jste mi neměl dělat...

A vypadl ze dveří, byv pobidnut mocnou herdou, kterou mu udělila manželka.

Karel Poláček Hráči

Malý velký muž

Zli jazykové sice tvrdí, že na vojnu se se svými 150 cm dostal jen z protekce (to aby tam byl s Lubošem Křížem), ale na jeho výkony v I. mariášové lize by měl mít minimálně dva metry. "Pepek" - jak sám sobě a od svých spoluhráčů z ECHA a Oktanu si nechá říkat - pan Josef Berka - je opravdu mužem VELKÝM. Vždyť hráč bez výkonnostní třídy, který začal hrát I. ligu až od letošního roku, je před posledním turnajem v Praze na krásném 6. místě. Každý si jistě spočítá, že bez ohledu na výsledek z Prahy to bude pro Pepka I. VT. Takový skok se asi podařil jen málokomu. At' tedy slyšíme pořád jenom "to má Pepek, Pepek velký muž".

Petr Paleček

Sláva vítězům! Kdo bude poražen?

Drží Jiří Batík v rukách osud vítěze celoroční soutěže?

Kupodivu v soutěžích družstev je rozhodnuto již po devátém turnaji. V první lize zvítězí poprvé v historii (a doufám, že s řádnou oslavou) družstvo Oktanu Plzeň A, které může být předstízeno pouze v případě neúčasti na posledním turnaji. Přijedou-li alespoň tři hráči, mají vítězství v kapse, byť by nezískali ani bod. O druhé a třetí místo bude ještě urputný boj mezi Mariánskými Lázněmi A a Kaznějovem, které dělí jediný bod. Čtvrté Mládí Praha má šanci pouze teoretickou a ostatní týmy jsou již bez šance.

O sestupujících rozhodnuto není, teoreticky může ještě sestoupit i 10. Ambo Stráž u Tachova, ale pouze v případě, že nezíská v posledním kole ani bod a jedno z posledních dvou družstev vyhraje oba poločasy. Přesto myslím, že sestupujícími budou oba poslední týmy, tedy Mělník a Sokolov A. U družstva Mělníka rozhodla zcela jistě neúčast v prvním ligovém kole a ztráta 19 bodů, jako postih za neúčast, a to je veliká škoda, neboť nebýt toho, potom by ve hře o druhého sestupujícího bylo sedm družstev. Černým koncem pro sestup by také mohlo být družstvo Mariánských Lázní B, které dokáže někdy velice pěkně vybuchnout.

V druhé lize sice ještě rozhodnuto není, ale postupu Sokolova a Bratronic do 1. ligy již nemůže zabránit nic.

V soutěži jednotlivců je situace velmi vyrovnaná. Teoreticky může zvítězit ještě osmý R. Nocar, ale prakticky se bude asi rozhodovat mezi trojicí Bouše, Hrdlička a Svoboda. Jistou šanci mají ještě Hovězák a L. Plzák, kteří mají docela dobré vylouskání. Nejhorší los má Míra Bouše, který v prvním poločase bude muset čelit strojové a téměř zcela bezchybné hře J. Batíka a hře mistra J. Čaply, jehož velmi slabé momentální formy by snad mohl využít.

Batíkovu tvrdou obranou hru se bude muset snažit prolomit v druhém poločase i J. Hrdlička, ovšem s tím rozdílem, že další dva spoluhráče, K. Šobra a L. Kříže za obranáře nelze považovat.

J. Svoboda nemá los o nic lepší. První poločas docela ujde, ale ve druhém se utká opět se dvěma obranáři, Doležalem a Rudolfem.

Checete-li tedy můj typ na vítěze, tak tedy Hrdlička 30 %, Hovězák 25%, Svoboda 20%, Bouše 15%, Plzák 10%.

REKLAMA ?

Upozorňuji všechny sběratele mariášové literatury, že nedávno vyšla kniha (tedy spis brožura) MARIÁŠ od Šlavomíra Ravika. K dostání je na dobírku na adresu IVOS, Květnového vítězství 6, 149 00, Praha 4 za 69 Kč + poštovné. Je to kniha svým zaměřením určena začátečníkům, a právě z tohoto důvodu ji doporučuji všem mým spoluhráčům, aby se také konečně něco naučili (já už si ji koupil). Je špičkově, a to nepřeháněm, opravdu špičkově graficky zpracovaná. Pro tvůrce Mariášové ročenky to bude opravdu tvrdý oršek, aby se této publikaci byť jen přiblížili, a to nejen graficky.

Mariášová misie

V dávné minulosti jezdili do Afriky, nebo amazonských pralesů misionáři zakládat křesťanskou víru. Misii mariášovou na jižní Moravu podnikli hráči Oktanu a Echo-inzertu Plzeň minulý víkend - naučit místní vinaře licit'ák. Myšlenka to byla nádherná - ve vinném sklipku "mazat" mariáš, ale ouha. Moraváci zásadně odmítali hrát českými jednohlavými kartami, a tak se museli naši borci přizpůsobit a hrát piketami. Pikety jsou zvláštní dvouhlavé karty, z kterých se dělaly před očima mžitky a krevní tlak prudce stoupal. Nebo že by to bylo z toho vína? Tak se také stalo, že noční turisté pánoně J. Hobl a L. Plzák byli nalezeni pouhou náhodou, bloudící mezi sklepky.

Jednou všechno krásné skončí, a tak zbyvá jen poděkování a vzpomínky na Frantu Chybíka, Jožku Kuloně, Ladu (s krátkým a), jeho krásnou ženu Innu a pana Čalsfu.

Jižní Moravo - brzy na shledanou a

mariáši zdar!

Petr Paleček

Top ten Big křivák po 8. turnaji

Nic podstatného se neudálo

Po 8. turnaji, ve kterém padlo 45 fleků na loženého betla, si žádný z vedoucích bigkřiváků výrazně nepomohl. Vede stále Helisek s 10, před Adámkem, Bořkem a Květem s 8. Bartoš a Diviš mají úspěchů 7, Giecek, Hrdlička, Hovězák, Podskalský a Stibůrek po 6.

Top ten Big křivák po 9. turnaji

Pavel Bartoš tvrdě útočí

Po 9. turnaji, ve kterém padlo 37 fleků na loženého betla zaútočil na vedoucího Heliska tvrdě Bartoš, který asi chce zvítězit alespoň v této soutěži, když na vítězství v celoroční soutěži, ani aktivitě či produktivitě již dosáhnout nemůže. Po předposledním turnaji vede stále Helisek s 10, před Bartošem s 9 a Adámkem, Boříkem, Květem, Divišem a Hovězákem s 8 úspěchy. Jedenáctku nejúspěšnějších doplňují ještě Giecek, Hrdlička, Podskalský a Stibůrek, každý s 6.

Poznámky k odpisům

Stalo se na posledních dvou turnajích módou odpisovat velice podivné sumy bodů. Často se objevuje odpis 9 bodů a to bych ještě pochopil jako spletený odpis na betla a také ho tak do bigkřiváka počítám. Horší je to s odpisem 18 bodů. Ten už zařadit tak docela dobře neumím. S odpisem 29 bodů, které odepsali Báčkovi teď v Oboře si už poradit neumím (jedině ložený dvosedmohrobetl). Také podivný odpis jsou 4 body. Že by flek na loženou sedmu červenou, nebo třetí flek na loženou hru. Jako odpis je to velice kuriózní a ještě jsem se s ním nesetkal, snad mi postižený Kostinek poví, co to provedl.

Čísla ze šuplíku

Dnes Vám z historických žebříčků nabízíme pořadí družstev podle podobného kritéria jaké bylo použito pro hodnocení hráčů v minulém čísle. Pokud bylo možno vysledovat kontinuitu zaniklých a nových družstev je zakalkulována, tzn. umístění družstev např. AC Oktanu Plzeň a jeho předchůdci Plzeň Skvrňan jsou sečtena. Analogicky jsme postupovali i v případech KM Percom resp. Plzeň Havránek, Ekolev Praha resp. Viktoria Žižkov atd.

1. Pražský výběr	27-13-10
2. Lok. Mariánské Lázně	15-11-12
3. AC Oktan Plzeň	8-7-11
4. KLM Ambo Stod	6-8-3
5. TJ Mládi Praha	6-4-7
6. Mladý Smolivec	3-6-4
7. Ekolev Praha	2-9-6
8. Holoubkov	2-6-3
9. Plzeň - Lochotín	2-3-0
10. Agaricus Kaznějov	2-2-2
11. Agro Mělník	2-1-3
12. KPŽE Rožmitál p. Tř.	1-3-7
13. Percom Plzeň	1-2-3
14. NML Zdice	1-1-2
15. Razitka Sokolov	0-1-1
16. Karlovy Vary	0-1-0
Sokol Bratronice	0-1-0
18. Sedlice	0-0-3
19. KPVM Kozolupy	0-0-1

- ančí -

Soutěž "O zlatou řit"

Nominovaným v tomto čísle je tiskový mluvčí LOKO Mariánské Lázně pan Stanislav Kavalír. V prvním poločase učinil několik pokusů, zapálit si v hracím nekuřáckém sále. Na mé upozornění, že ho vyloučím, byt's s ním hráji u stolu a budu muset hrát ve třech, se svých pokusů vzdal. Ve druhém poločase, asi povzbuzen tím, že mne nevidí, byl přistižen při kouření jiným rozhodčím, po zásluze odměněn odebráním vajgl a paděsáti přemiových bodů.

Pozvánka na turnaj

Pozvánka na vánoční turnaj jednotlivců a družstev v křížovém mariáši

<u>Místo konání :</u>	Zruč nad Sázavou, Společenský dům
<u>Datum konání :</u>	sobota 23. listopadu 1996 od 8.00 hodin
<u>Časový rozpis :</u>	08.00 - 08.30 prezentace 08.30 - 09.00 losování 09.00 - 09.45 I. kolo jednotlivci 10.00 - 10.45 II. kolo - " - 11.00 - 11.45 III. kolo - " - 12.00 - 12.45 čtvrtfinále - " - 12.45 - 13.15 přestávka (oběd) 13.15 - 14.00 semifinále jednotlivců 14.15 - 15.00 finále družstev 15.15 - 16.00 finále jednotlivců 16.00 vyhlášení výsledků
<u>Přihlášky :</u>	přednost mají písemné (M. Kaluža, Na výslunní 752, 285 22 Zruč nad Sázavou)
<u>Vklady :</u>	50,- Kč za soutěž jednotlivců 80,- Kč za soutěž družstev
<u>Ceny :</u>	hráči, kteří se umístí na 1-16 místě v soutěži jednotlivců a první tři družstva obdrží věcné ceny, každý účastník obdrží upomínkový glejt
<u>Pravidla :</u>	"desetníkový" mariáš, nemichá se, bez "re" se nehráje, stovka není povinná, sedmu může hráč hlásit i když ji nemá, betl se nehráje, pouze se platí, když se hráč zavolí sám a nemá zájem hrát hru (krácen)

- ančí -

Ke slohovém mariáši závěrem

Po tom, co jsme si povídeli minule a předminule, už asi nikdo nebude pochybovat o tom, že mariáš není hra náhody. Velkého hráče dělá zhruba čtyři faktory, které bych dle důležitosti seřadil asi v tomto pořadí:

- 1) Sehrávka - to je v podstatě polovina hry, je ovlivněna licitací, talónem, výnosem, flekováním atd.
- 2) Snálost talónu - to je další čtvrtina, chodit tam naslepo je jako sázka do loterie.
- 3) Snímání - to je zhruba pětina toho, co dělá hru a čím si každý může alespoň jednou za kolo pomoci.

4) Štěsti - to je těch zbývajících 5% hry, na které nelze spoléhat, ale bez nichž se někdy neobejdeme

Herní styl je v podstatě osobitý způsob sehrávky každého z nás. Ten kdo hráje divoce, může občas zazářit, ale v dlouhodobém hodnocení bude stejně v mínusu. Ono totiž přísluší "rychle nabyl, rychle pozbyl" platí v kartách tuplovaně. Prohrát větší částku se dá nerovnázností či hrubou chybou za neuvěřitelně krátkou dobu, vyhrát to ale zpátky bývá daleko složitější a vyžaduje to značnou dávku trpělivosti, sebekázně a hráčského umění. Většina lidí to chce zpátky hned a to bývá osudová chyba, neboť začnou kartu "lámat přes koleno" a tím se zpravidla potopí ještě víc. Nakonec to komentují slovy: "Já měl dneska smůlu". Když už to jednou nejde, je nutné se s tím smířit a hrát tak, abych prohrál co nejmíň, a ne pokoušet štěsti a zbytečně riskovat. Proč v takové licitaci držet sedmu, když žádnou nemám, proč se točit na nejistou hru, když můžu prohrát i sedmu, proč hrát prohratelnou stovku na dvojačku, když mám loženého ducha, proč riskovat betla na sextra, když neznám slohu, proč hrát dvojky na čtyři pomocné, když mám loženého betla. Těch "proč" by bylo ještě mnoho. Stačí si spočítat, kolikrát za večer člověk zaplatí zbytečně obyčejný omyl nebo jinou hru, kterou nemusel hrát. Ono se to nastřádá a nějakou tu pětku to vždycky hodí. Nemám rád kaskadéry hlavně z toho důvodu, že ve slepé touze po vlastním úspěchu neberou zřetel na spoluhráče, hrájí nezodpovědně a kazí hru ostatním. Když přečeza celý večer nedostanu kartu na to, abych flekoval, tak flekovat nebudu. Pořád je lepší žádný flet, než deset fletů a z toho devět špatných. Jeden flet na loženého betla totiž nesprávní ani čtyři fletky na chyceného betla. Takovýchto příkladů by se našlo samozřejmě ještě dost, není třeba to však dále rozebírat. Důležité je, že podle licitace, kterou musím také sledovat, i když sám nic nemám, se můžu zařídit. S ohledem na svoji kartu můžu např. vědět, kterou že to má spoluhráč stovku, ev. stosedm, vím tedy, že tato hláška (nyní dvacítka) bude ve hře. Tim pádem už vím, jak budu hrát. Kdyby se mě někdo zeptal, co považuju na mariáši za nejobtížnější, určitě bych řekl, že výnos. Myslim samozřejmě optimální výnos, a to zejména tehdy, ohlásil-li hru někdo jiný, než forhont. Pokud vydražitel ohláší sedmu, kterou mu parták ofsekuje, neponesu vždy od krátké barvy, abych ho snad nenašel, jak se hovoří v příručkách. Banálně řečeno ponesu tu barvu, kterou soupeř nemá, i když jich sám mám třeba sedm. A nebo tu barvu, kterou má nejslabší. Jak že to mám vědět? No když to vědět nebudu, tak se asi nebudu ředit podle další nepsané poučky "když neviš, tak si trumfni" (to by měl asi kolega hnal), ale pokusím se na to přijít, je to přece, sakra práce, slohovej mariáš. No a pokud to přeci jenom zvoram, tak je to jako kdybych nevynášel, lépe řečeno, jako kdybych nechal výnos soupeři. Ve většině případů to je už v pr.... Při dvou sedmáčkách budu zase vynášet tak, abych nenašel svého spoluhráče, který je flekoval. Nejobtížnější výnosy však bývají proti hlášené stovce. Pokud ji spoluhráč flekoval, je nutné odhadnout, na co ten flet dal. Pokud to bylo na delší trumfy, pokusím se soupeře najít. Pokud to bylo na slohu, pokusím se například uvádat soupeři cizi desítku, nebo ho zvednout desítkou pod eso, aby spoluhráč zabil trumfem. Pokud mám sám několik trumfů, tak si trumfni, aby si mohl parták shodit barvu, na kterou potom bude mazat. A nebo se pokusím najít spoluhráče, který polébuje uklidit plonkovou trumfovou desítku. Možnosti bývá několik a jen jediná bývá ta optimální. Výnos bývá často klíčovým momentem sehrávky a může rozhodnout vše. Bez přehledu o sloze je takřka nemožné, abych měl dobré výnosy, protože pak mi nezbývá, než se chytnout opět nějaké poučky, např. nést od barvy, kde mám desítku. A to samozřejmě většinou nebude ta správná varianta.

A konečně se dostaváme k flekování. Dát flet, to umí každý. Ale vyhrát ho, to už je jiná věc. Ono totiž nestačí mít na to kartu, ono se to ještě musí umět sehrát. Někdy je to jednoduché, ale někdy je to setsakramentsky složité. Klasický flet se dává na vlastní kartu, eventuálně s přihlédnutím na licitaci spoluhráče, nebo intuičně. Pro nás jsou zajímavé t.zv."slohfleky", když se ví ještě něco navíc. Třeba vím o špatném dokupu v talónu,

znám alespoň zčásti slohu karet u soupeře a spoluhráče, spoléhám na správný výnos partáka. To se dá i na relativně slabou kartu říci ledacos.

Jeden příklad: Hráč si dal RÉ na flekanou červenou stovku, což by asi udělal každý. Měl totiž všechny ostré s čtyřicítkou, tedy zavřenou kartu. Jediné, co mu scházelo, byl výnos. Oba protihráči měli po dvou malých trumfem, jednu dlouhou barvu a jednu barvu neznali. Forhont nesl od dlouhé barvy, aktér přebil esem a zadák zabil malým trumfem. Neodtrumfnul si zpátky, stejně neměl co mazat, ale nesl od své dlouhé bary. Spoluhráč zabil malým trumfem a vypadlo další eso. Tímto stylem proběhl další dva štěchy, ke všem simule byly všechny tři dvacítky pohromadě, takže než se vydražitel dostal ke slovu, bylo sto proti. Stalo se to řediteli Fialovi a zlì jazykové tvrdí, že kroutice nevěřičně hlavou v tichosti zaplatil, zvedl se od stolu a asi po čtvrt hodině se vrátil ze záchodu ještě celej fialovej.

Ellinger

Vysokoškolská extraliga mariáše

Na matematicko-fyzikální fakultě ČVUT vznikla v nedávné době nová soutěž v licitovaném mariáši. Odehrávat se bude převážně na vysokoškolských kolejích a její systém je na naše zvyklosti poněkud neobvyklý.

Přestože jsou pořádány turnaje, hlavní soutěž probíhá odděleně a k soutěžnímu klání stačí účast tří hráčů. Ti se spolu domluví, seženou rozhodčího, který musí být při hře přítomen (ó, ta nuda) a mohou si to mezi sebou rozdat. Hrací doba je stanovena volně od 45 do 75 minut. Každý hráč může sehrát maximálně tři utkání týdně, a minimálně jedno utkání za tři týdny. Hraje se pouze o peníze, body dostane každý podle svého úspěchu či neúspěchu. O bodování se rozepíší podrobněji, neboť je velice zajímavé.

Každý hráč dostane do vinku 1000 bodů, s kterými soutěž začíná. Až sem je to velice jednoduché, že ano. Potom z jednotlivých utkání použitím prý Cajtiho vzorce (kdo to byl, či je pan Cajti mi není známo. Možná je to nějaký jejich spolužák). V podkladech, které jsem dostal byl Cajtiho vzorec převeden do počítacového programu v jazyce, který jsem před tím ještě nikdy neviděl. Byl ukecanej jako PASCAL a teprve později jsem se dozvěděl, že to je C-écko. Trvalo mi asi půl hodiny než jsem to zpátky přeložil do kupeckých počtu. V toto vzorce je zohledněna síla hráče jeho body a jsou počítány finanční zisky (či ztráty). Po spočtení utkání má každý hráč okamžitě přiděleny nové body, které určují jeho "mariášovou sílu". Kupodivu se to chová přibližně jako ELLO body v šachu. Dokonce velmi silný hráč (myslim bodově), který hraje s velmi slabými, může o nějaké ty body přijít, i když je oba porazí. A když s někým prohraje, byl' jenom 10 haléřů, to je potom hukot dolů. Možná, že by to stálo za vyzkoušení v některé z regionálních lig.

Závěrem ANKETA

Šéfredaktor časopisu HONEM vyhlašuje anketu o putovní cenu a titul "Zlatořít'ák roku". Každý zájemec může podle svého nejlepšího uvážení odevzdát hlas třem kandidátům z osmičky nominovaných na titul "Zlatořít'ák roku". Vítěz, který vzejde z této ankety obdrží putovní trofej a bude smíť po celý příští rok před svým jménem uvádět titul "Zlatořít'ák". Od svých spoluhráčů bude mít právo vyžadovat oslovení "Ó, velký zlatořít'ák", doprovázené mírným pokynutím hlavy. Proto odevzdávejte své listky, které, chcete-li, můžete i podepsat. Volte podle svého uvážení svého nominovaného přítele či nepřítele, ze zvolení bude mít určitě radost.

Honem

Holanův nepravidelný mariášovník

Vydává Ing. Vladimír Holan pro
potřebu vlastní a Českého svazu
mariáše. Neprodejné.

Šéfredaktor: Ing. Vladimír Holan

Graf.úprava: Ing. Vladimír Holan

Pisaf: Ing. Vladimír Holan

Sazba: Na dýchavičném IBM
PC 386 v AMI PRO
půjčenou HP Laser Jet 4A

Příspěvky zasílejte na adresu:

Ing. Vladimír Holan
Čerčanská 24
140 00 Praha 4

tel./fax (02) 472 13 22